Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» τῆς 18.11.63 δημοσιεύεται ἐκτεταμένον σχόλιον τῆς ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις», ἐπὶ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ σχόλιον ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῆς θέσεως τῶν χρονιζόντων αἰτημάτων τῆς Πόλεως ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου, τὴν ὁποίαν θέσιν θεωρεῖ «ἀκατάσχετον».

Περαιτέρω, ἐμφανίζει τὸ σχόλιον, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀρεσκόμενον εἰς περιπάτους εἰς τὰ σύννεφα καὶ διεπόμενον, ἐμφανῶς ἢ ἀφανῶς ἀπὸ συμπολιτευτικάς ἢ ἀντιπολιτευτικάς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας παρορμήσεις, προδίδον οὕτω τρόπον τινὰ τὴν ἀποστολήν του ὡς ὀργάνου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν τῷ χειρισμῷ τῶν Δημοτικῶν θεμάτων. Διὰ νὰ μὴ πέσῃ δὲ τὸ σχόλιον εἰς τὸ κενὸν κιαρατομεῖ τὸ ἐνιαῖον τῆς συζητήσεως καὶ ἀποσιωπᾷ τὴν τοποθέτησιν τοῦ θέματος τῶν αἰτημάτων ἐκ μέρους τοῦ ὑπογράφοντος (καὶ κατ' ἐπέκτασιν καὶ ὑπὸ ἄλλων μὴ ἀντιλεξάντων συμβούλων) ὁμιλήσαντος πρὸ τοῦ κ. Φίλια.

«Οὕτως, ἐτονίσαμεν, μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὴν ὁμιλίαν ἡμῶν, ὅτι τὰ αἰτήματά μας δὲν ὀφείλουν νὰ εἶναι ὑπερβολικά, διὰ νὰ μὴ κουράσωμεν ἐκ προοιμίων τὴν Κυβέρνησιν, καὶ πρὸ πάντων ὄχι πληθωρικά».

Τὸ σχόλιον τῆς ἐφημερίδος ἀνάγεται εἰς κριτικήν, ἄσκησις δὲ κριτικῆς γενικώτερον, δὲν νοεῖται ὡς τοιαύτη ὅταν ἀποσιωπῶνται γεγονότα, διότι ἡ τοιαύτη τακτικὴ παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ἐπιθυμίας στηρίξεως προκατασκευασμένων συμπερασμάτων. Ἕνα συμπέρασμα ὅταν εἶναι ἠθελημένως ἐσφαλμένον ἀποτελεῖ «σόφισμα», ὅταν δὲ εἶναι ἀθελήτως ἐσφαλμένον ἀποτελεῖ «παραλογισμόν». Ὑπὸ τοιαῦτα δεδομένα ἡ κριτικὴ εἶναι ἀνάπηρος καὶ ἀντὶ νὰ θεραπεύσῃ ἔχει ἀνάγκην θεράποντος.

Ἐπιβάλλεται περαιτέρω ἡ τήρησις, καθολικῶς, εἰς τὸ ἐνδεδειγμένον ὕψος, τῶν θεσμῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὰ θάθρα τῆς Πολιτείας, οἷος εἶναι καὶ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ ὄχι μεταχείρισις αὐτῶν, δίκην τῆς μεταχειρίσεως τῆς ὁποίας τυγχάνουν ἐκ μέρους νηπίων πολύτιμα ἀντικείμενα (βιβλία, εἰκόνες κλπ.), ὅταν τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ πέσουν εἰς τὰ χέρια των.

Τέλος, κατ' οὐδένα λόγον προτιθέμεθα, ἐν τῇ ἀσκήσει κριτικῆς ἐπὶ τῆς κριτικῆς, νὰ προκαλέσωμεν αἰχμὰς πρὸς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν, πολὺ δὲ περισσότερον πρὸς συμπολίτην τιμῶντα τὸν κύκλον τῶν διακονούντων τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τῆς δημοσιογραφίας, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶναι γνωστή ἡ εἰλικρινὴς καὶ βαθυστάτη ἐκτίμησις ἡμῶν.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΤΑΚΗΣ Λ. ΛΕΜΗΣ
Δημοτικὸς Σύμβουλος

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΚΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΑΪΚΟΥ

Ἀφήγησις περὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου

Τοῦ ἀρχιμ. κ. ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΗ

Ἕνας ἄνδρας περασμένης ἡλικίας, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα «πάνυ εὐμήκης, ἐπίρρινος, (μὲ μακρυὰ ρίνα) κάτοφρυς (μὲ μακρυὰ φρύδια) καὶ μικρὸν κεκυφὼς» (καὶ λίγο σκυφτὸς) ἔφταση μία ὡραία ἡμέρα — ὡραία καὶ ἀλησμόνητη θὰ μείνῃ — ἕως τὰς ἀκτὰς τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου εἰς τὸν μυχὸ τοῦ ὁποίου ἦτο κτισμένη ἡ ὡραία πόλις τοῦ Πατρέως, ἡ Πάτρα. Ποιὸς νὰ ἦτο ὁ ξένος αὐτός; Ἀπὸ ποῦ νὰ ἤρχετο καὶ τί νὰ ἤθελε; Ἐντύπωσιν ἔκαμε ὁ ἐρχομός του, διότι καὶ οἱ ἰδέες τοῦ ξένου καὶ ἀγνώστου τούτου ἐπισκέπτου ἐφαίνοντο παράξενες καὶ ἡ ὅλη μορφή του ἡ ἁπλοϊκὴ καὶ ἀνεπιτήδευτη ἔδειχνε κάποιο σπουδαῖο καὶ μὲ πολλὴ πεῖρα καὶ σοφία ἄνθρωπο. Ὅμως κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ, πὼς ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ποὺ μπῆκε σήμερα εἰς τὴν Πάτρα ἤρχετο νὰ κρημνίσῃ ἀπὸ τὸ θρόνο των τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου καὶ νὰ ὑψώσῃ εἰς τὴ θέση των τὴ νέα θρησκεία τοῦ Ναζωραίου, ποὺ θὰ διέλυε ὅπως διαλύει ὁ ἥλιος τὴν ὁμίχλη, τὴ δεισιδαιμονία καὶ τὴ πλάνη ποὺ ἐτύφλωνε καὶ ἐβασάνιζε τὸν ἀρχαῖο κόσμο.

Ὅταν διεδόθη πὼς ὁ νεοφερμένος αὐτὸς ξένος ἐθεράπευε θαυμαστῶς τὸ Σωσία — κάτοικον Πατρῶν ποὺ ἐφιλοξενεῖτο εἰς τὸ σπίτι του — ἀπὸ ἀθεράπευτη καὶ θανατηφόρο ἀσθένεια ποὺ ἔπασχε, τότε φυσικὸν ἦτο ὁ ἐρχομός του αὐτὸς νὰ γίνῃ περισσότερον αἰσθητὸς καὶ ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου νὰ αὐξηθῇ καὶ τὰ σχόλιανὰ ἀρχίσουν,ποιὸς νὰ εἶναι αὐτός, ἀπὸ ποὺ νὰ εἶναι καὶ τί γυρεύει εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ παρόμοια.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ξεσηκώθηκε. Καὶ γιατὶ ὄχι; Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἦτο μικρό, Εἶχε ξημερώσει καὶ διὰ τὰς Πάτρας ἡ μεγάλη καὶ ἱστορικὴ ἡμέρα της. Ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἐνδοξοτέρα ἡμέρα τῆς ἱστορίας της. Ἐκείνη ποὺ θὰ τὴν ἐλευθέρωνε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς πλάνης, ἐκείνη ποὺ θὰ τὴν ἔβγαζε ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τῆς εἰδωλολατρείας, ποὺ θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὸ θανατηφόρο λήθαργό της καὶ θὰ τὴν ἔφερνε εἰς ἡμέρας δόξης καὶ πολιτισμοῦ.

Ἡ σωτήριος ἡμέρα της.

Ἂς εἶναι εὐλογημένος Ἐκεῖνος ποὺ ἔφερε τὴν ἀνατολή της. Ὁ ἄγνωστος ξένος ποὺ ἐπατοῦσε τὸ πόδι του εἰς τὴν ἀκτὴ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς γῆς δὲν ἦτο κανεὶς ἄλλος — θὰ τὸ ἀντελήφθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀναγνώστης —παρὰ ὁ ψαρᾶς ἀπὸ τὴΒηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας ὁ δικός μας ψαρᾶς ὁ γνωστὸν καὶ τιμημένος εἰς τὴν Πάτρα καὶ τὸ Πανελλήνιον Ἀπόστολος. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἀνδρέας ποὺ ἤρχετο τώρα εἰς τὰς Πάτρας διὰ νὰ ρίξῃ τὰ δίκτυα του καὶ εἰς τὴν ἰδική της θάλασσα, τὰ δίκτυα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Χριστοῦ τὰ δίκτυα. Ἤρχετο νὰ ψαρέψῃ, ὡσὰν ἁλιεὺς ἀνθρώπων ποὺ ἦτο —ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τόσην ἐξάσκησι καὶ πεῖρα καὶ συγκομιδή — τὰς ψυχὰς τῶν προγόνων μας, ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὰ βαθειὰ καὶ ἀνήλια νερὰ τῆς ἁμαρτίας.

Καλῶς ἦλθες δικέ μας ψαρᾶ, Πρωτόκλητε καὶ Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ. Πόσοι σὲ περιμένουν χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν. Καὶ πόσοι θὰ εὐλογοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν ἐρχομό σου αὐτό. Ἡ Ἀχαϊκὴ γῆ δὲν θὰ τὸν ξεχάσῃ ποτὲ θὰ δοξάζῃ δέ ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος θὰ ρίχνῃ τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸν πλανήτην μας, τὸ ὄνομα Ἐκείνου ποὺ κατηύθυνε τὰ βήματά του ἕως ἐδῶ.

Ἤρχετο ὁ Πρωτόκλητος, ἀφοῦ εἶχε διασχίσει ἀπὸ τὸ ἔνδοξο Βυζάντιο ἕως τὰς ἀκτὰς τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου ὅλη τὴν Ἑλλάδα ποὺ ὑπῆρξε ἡ χώρα τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἐθάμβωσε τὴν οἰκουμένη, καὶ ποὺ θὰ εἶχε τὴν τιμὴ τώρα νὰ ἐγένετο καὶ χώρα τῶν μεγάλων μαρτύρων τῆς πίστεως, χάρις καὶ εἰς τὰς ἰδικάς του προσπαθείας, χάρις καὶ εἰς τὴν ἰδικήν του προσφορὰ καὶ θυσία.

Ἤρχετο λέγω, φέροντας εἰς τὴν χώρα τῶν σοφῶν τὴ σοφία αὐτή, τὴ σοφία καὶ αὐτὴτὴνἀλή θεια, ποὺ ἔψαχναν εἰς μάτην νὰ βροῦν οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ πρόγονοί μας.

Ἤρχετο, φέροντας τὸ φῶς ὄχι ἀπὸ τὴν Ὀλυμπία ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πηγή του «ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου», «φῶς ἐκ φωτός» ἔφερνε εἰς τὴν Πάτρα ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ.

Ἤρχετο, φέροντας μαζί του τὸ πρωτάκουστο μήνυμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου.

Ἤρχετο, φέροντας ἀπὸ τὴ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀγάπης καὶ συναδελφώσεως τῶν λαῶν, τὸ πνεῦμα τῆς ἰσότητος καὶ καλωσύνης, τὸ πνεῦμα τῆς συγγνώμης, τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Θεό.

Φορτωμένος, ἀκόμη τέλος καὶ ἀπὸ τὰς κακουχίας μακρᾶς ἱεραποστολῆς, διωγμούς, διασυρμούς, κινδύνους, «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί του βαστάζων», ὁ Πρωτόκλητος ἐμφανίζεται εἰς τὴν Πατραϊκὴ γῆ διὰ νὰ ἀποθέσῃ ἐκεῖ τὸ πολύτιμο καὶ ἀνεκτίμητο φορτίο του, ὡσὰν ἄλλο ἑλκυστικὸ δόλωμα διὰ νὰ ψαρεύσῃ τοὺς λογικοὺς ἰχθύας ὁ ἁλιεὺς οὗτος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ τὸ ψάρευμα ἤρχισε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν ἀπαλὸς ὑετὸς ἔπιπτε εἰς τὴν διψασμένην γῆ καὶ τὰ λογικὰ ψάρια, οἱ πρόγονοί ἡμῶν, ἔμπαιναν σιγὰ — σιγὰ εἰς τὰ χρυσᾶ καὶ αἰώνια δίκτυα τοῦ Μεγάλου Ψαρᾶ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ τὰ ἔτραβοῦσε κατὰ διαταγὴ ἰδική του ὁ Πρωτόκλητος, ὁ δικός μας ψαρᾶς.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐστέφθη μὲ πλήρη ἐπιτυχία. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἔγινε ἡ πρώτη πόλις τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐβαπτίσθη ὁλόκληρος ἡ πόλις μὲ τὸν ἐπίσκοπόν της Ἀνδρέα ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν Πάτρα καὶ ἐνεταφιάσθη εἰς τὸν ἀρχαῖον λόφον τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Πάτρας ὅπου ἐκτίσθη ἀργότερα ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἡ ὁποία ἐκαταστράφη ἀπὸ τὸν Ἀλή Πασσᾶ τὸ 1821 καὶ ἀνοικοδομήθη ἐκ νέου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐκαταστράφη ἀπὸ τὸν Ἀλή Πασσᾶ τὸ 1821 καὶ ἀνοικοδομήθη ἐκ νέου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σεπτὴ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου μετεφέρθη ἀπὸ τὴν Πάτρα εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 357 μ.Χ. ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίου καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀποστόλου Τιμοθέου τοῦ μαθητοῦ τοῦ Παύλου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1460 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Πίον τὸν Β' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1964 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1965 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1966 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1967 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1968 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1969 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1970 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1971 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1972 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1973 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1974 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1975 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1976 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1977 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1978 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1979 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1980 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1981 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1982 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1983 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1984 μ.Χ. ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἡ ὁποία ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν ΣΤ' καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐνῶ ἐκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἔρρεον νὰ προσκυνήσουν τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπανῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν Πάτραν τὸ 1985 μ.Χ. ὑπὸ τὴ